

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجنیر محمد هاشم رائق

۲۶ فیروزی ۲۰۲۲

بازی پادشاه وزیری و محاکمه صحرائی

در زمان طفلی و نو جوانی ما، تقریباً شصت هفتاد سال قبل از امروز، برای اطفال مثل امروز سر گرمی طفلانه از قبیل گیم های مختلف تلویزیونی، کمپیوتری، فیسبوک و غیره و غیره که نام های شان را هنوز هم یاد ندارم نبود. باز های دوران ما دنده کلک، توپ دنده، چشم پتکان، کاغذ پرانی و انواع قطعه بازی از قبیل پنچ پر، فیسکوت و یکی هم پادشاه وزیری [این بازی بین برخی از مردم "دزدبازی" نیز نامیده می شد] بود.

آورده اند که در گوشه ای از ملکت ما گروهی از جوانان و نیمچه جوانان فارغ از خیر و شر دنیا، غرق در عالم مستی و بی خبری بساط تفریح و میله را در باغ نزدیک گذرشان بر پا کردند. بعد از قصه و شوخی های رفیقانه، دیکچه پزانی و صرف غذا باهم نزدیک نشستند. به قطعه بازی فیسکوت پرداختند بالاخره به بازی پادشاه وزیری که تمام شان می توانست در آن حصه بگیرد و همه از بازی لذت ببرند آغاز کردند. بازی طوریت که تمام ۵۲ پر قطعه برای همه اشتراک کنندگان به طور مساوی تقسیم می گردد. هر کدام حصه خود را به دست گرفته بازی آغاز می گردد. در جریان بازی تعداد قطعه ها از دستی کم و در دست دیگر افزود می شود. در نتیجه از دستی که تمام قطعه هایش اول تمام شد پادشاه و نفر دوم و زبرو نفر سوم قومندان، بالاخره نفر آخر دزد معرفی می گردد. (اقلاً یک قانونی داشتند)

بالاخره در این میله شخصی به مقام پادشاه و دیگری به نام دزد شناخته شد. و وظایف دیگران به طور سر پرست اعلان گردید و در مرحله نخست جلسه های مقدماتی آغاز و فیصله های مختلف صادر گردید. بالاخره قاضی صاحب سرپرست بر مسند قضا تکیه زد و محاکمه صحرائی آغاز گردید. دزد را در میدان خدا و راستی حاضر کردند و بدون کدام سؤال و جواب دزد محکوم به اعدام شد و به توشیح پادشاه حاضر رسید. همه اعضای حاضران این فیصله چشم بسته کف زدند و خوشی ها کردند. برای تطبیق فیصله محکمه صحرائی محکوم اول به تنه درخت و بعداً به یک شاخ بزرگ حلق آویز شد.

همه دریای درخت نشسته باز مشغول قطعه بازی شدند. هنوز چند دقیقه نگذشته بود متوجه شدند رفیق شان در درخت آویزان، جان را به حق تسلیم کرده.

تا این که پنجه قانون رسید و گلوی هر یک شان را نسبت جرم شان فشرد. تا بدانند و آگاه گردند که خود سری وی قانونی گناه عظیم و نا بخشیدنیست.

با خیر باش که آخر هر جرم سزائی دارد و این ملک خدائی دارد.